

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til private Fortsættelsesskoler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2455; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 12).

Sagen sattes til Forhandling.

Marie Christensen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Lovfæstelse af Statstilskuddet til de private Fortsættelsesskoler. Dette Tilskud har hidtil været bevilget paa de aarlige Finanslove, og Reglerne, hvorefter Tilskuddet uddeltes, har staaet som Noter paa Finansloven. Det, der her foreligger, gaar hovedsagelig ud paa en Lovfæstelse baade af Tilskuddet og af de Regler, hvorefter det uddelles. Jeg skal ganske kort nævne de enkelte Punkter, hvorpaa der er Afvigelse. Der er først Navnet. Det hed „Tilskud til private Fortsættelsesskoler paa Landet“; men da der ogsaa har været Fortsættelsesskoler i Byerne og der gennem en Aarrække har været ydet Tilskud til disse, er dette „paa Landet“ nu taget bort, saa det hedder „private Fortsættelsesskoler“, altsaa uden Hensyn til, om de ligger i By eller paa Land. Definitionen af denne Skole er den samme. Det er private Fortsættelsesskoler, der ikke forbereder til nogen Eksamen, og det kan være et Vinterkursus paa 5 Maaneder eller et Sommerkursus paa 3 Maaneder eller begge Dele. Der staar i første Stykke af § 1: „naar den underkaster sig et af Undervisningsministeren nærmere fastsat Tilsyn“. Jeg gaar ud fra, at det er Meningen, at det er det samme Tilsyn, som har været ført indtil nu, men jeg ønsker dog gerne at høre Undervisningsministerens Stadfæstelse heraf.

Der gives to Tilskud: et Grundtilskud og et Tilskud, der retter sig efter Elevantallet. I Grundtilskuddet er der en lille Forandring. Hidtil har det været 100 Kr. pr. Maaned for Kursus paa 5 Maaneder; men var der ogsaa Sommerskole, almindelig paa 3 Maaneder, gaves der 700 Kr. Det er nu sat op til altid at være 100 Kr. for hver fulde Maaned, Skolen har været i Virksomhed. Tilskuddet pr. Elev er det samme, altsaa 7 Kr. pr. Maaned for hver Elev udover den undervisningspligtige Alder. Der er nemlig ikke noget i Vejen for, at Børn, som egentlig hører hjemme i Folkeskolen, kan søge disse Skoler; men de kan ikke regnes med i Tallet af Elever.

Med Hensyn til de Fordringer, der stilles, for at Skolen kan faa Statstilskud, er det nyt, at $\frac{3}{4}$ af Skolernes Elever skal være mellem 14 og 18 Aar. Man har der ved villet fastslaa, at det er egentlige Ungdomsskoler. Endvidere forlanges der, at alle saadanne Skoler ogsaa skal have Tilskud enten fra Amt eller Kommune. Det har man været lidt forlegen med i Aarene, der gik, fordi der var Skoler, som gerne vilde have Tilskud, men hvem det ikke var muligt at faa det fra Amt eller Kommune. Derfor er der nu indsat en Dispensationsbestemmelse, hvorefter dette Tilskud med Undervisningsministerens Samtykke kan erstattes af andre lokale Tilskud. Hvad der er ment hermed, kan jeg ikke saa bestemt sige; der kan maaske være Grund til i et Udvalg at høre Ministerens nærmere Forklaring om det Punkt; jeg mener, at det egentlig ikke hører hjemme her i Salen.

Skolen skal have været i Virksomhed mindst 1 Aar og skal have mindst 10 Elever udover den undervisningspligtige Alder, der skal gennemgaa hele vedkommende Kursus. Der er her en lille Skærpselse, idet det forhen var 10 Elever i Gennemsnit. Endelig fordres det, at der skal undervises i mindst 30 Timer om Ugen. Jeg skal gøre opmærksom paa, at mange af disse Skoler har et langt større Timetal. Det drejer sig om unge Mennesker, som helst skal være i Virksomhed hele Tiden. Det vil ikke være godt at overlade dem alt for meget til Selvstudium; saa er det ikke godt at vide, hvor de havner. Men naar de skal være i Virksomhed saa mange Timer, siger det sig selv, at Undervisningen maa være forskellig; de skal ikke sidde stille paa Skolebænken hele Tiden. Disse unge trænger til at røre sig, til ogsaa at faa deres legemlige Kræfter i Brug. Derfor ved jeg, at Skolerne mange Steder har et stort Timetal, f. Eks. enten Sløjd, Husflid eller Gymnastik eller for Kvindernes Vedkommende Haandgerning, Skolekøkken, Sanglege og den Slags.

Nu kunde man spørge: Har disse Skoler nogen virkelig Eksistensberettigelse? I saa Henseende vil jeg gerne henvise til, hvorledes de er vokset frem, begyndt ganske smaat og saa vokset, flere og flere er kommet til. Ligeledes er Tilskuddene til disse Skoler vokset, i endnu stærkere Grad end Tallet paa Skolerne. Vi har nu 46 saadanne Skoler, og det højeste Tilskud har været — i Aaret 1923—24 — 123 000 Kr.; det blev nedsat noget i de følgende Aar, men i 1928—29 kom det